

»ARENA PASSAR ALLA TYPER AV ELEVER«

Anita Ström och Lena Langborg undervisar med *Arena* i år 6–8 på Victoriaskolan i Norrköping. Bland annat använder de *Arena* i en nivågrupperad klass.

Hur använder ni Arena i klassrummet?

ANITA:

– I min grupp arbetar vi i huvudsak utifrån *Arenas* olika teman. Varje tema tar mellan cirka 6–8 veckor. Vi inleder varje ny temaperiod med en upptakt där jag exempelvis läser en av temats texter och går inom de texter och övningar som hör till temat. Eleverna får sedan själva välja ut ett antal övningar som de vill jobba vidare med på egen hand. Eftersom det finns så många olika sorters övningar kan alla hitta något som intresserar dem. Att alla texter och övningar är markerade med svårighetsgrad gör också att eleverna själva kan välja utifrån sin egen kunskapsnivå. Ibland arbetar vi gemensamt i klassen med större uppgifter. Parallellt och mellan temaarbetena läser vi mycket skönlitteratur. Då brukar vi ofta utgå från de skönlitterära tips som finns i *Arena*. Eleverna får sedan skriva bokrecensioner och göra författarpresentationer muntligt eller skriftligt.

Hur tycker ni att Arena fungerar för elever med olika förkunskaper?

LENA:

– Tack vare det stora utbudet av olika svåra texter och övningar passar *Arena* alla typer av elever. När jag undervisar elever med svårigheter att nå

uppnåendemålen, använder jag mest antologierna och temaböckerna, där det finns många texter och uppgifter som de klarar av och tycker är roliga. Det är en stor kick för min grupp att se att de kan använda samma böcker som andra elever, och att de jobbar med samma tema i båda grupperna om än på lite olika sätt.

Materialet fångar dessutom verkligen elevernas intressen. Även de av mina elever som är dyslektiker och inte brukar tycka att svenska är så skojigt rycks nu med.

Vad tycker eleverna om Arena?

ANITA:

– De tycker att det är fräscht, nytt och roligt. De brukar säga att de uppskattar *Arena* för att det inte känns »mossigt«. De gillar att det är moderna texter i antologierna, och min uppfattning är att texterna också ligger på en bra nivå. De är inte för barnsliga och heller inte för svåra. Ibland ber eleverna mig läsa en text högt och man kan verkligen se att de njuter och får en riktig läsupplevelse. Inte sällan går de sedan själva till skol- eller stadsbiblioteket och letar upp boken som texten är hämtad i från och läser klart den själva.

FOTO: LEIF MALBERG

Till vänster: Anita Ström
Nedan: Lena Langborg

Vad är dina egna erfarenheter av Arena?

LENA:

– Jag är mycket nöjd med lärarboken som jag använder flitigt. Den knyter an till kursplanen på ett bra sätt och det är lätt att följa vilka moment vi har klarat av. Jag tycker också att det är bra att den är resonerande i stället för styrande. Till exempel står det aldrig hur långt man ska hinna med ett visst moment under ett år, utan det är upp till mig och eleverna själva att avgöra. Vi började vi med *Journalisten i 7:an* och gjorde så långt det var lämpligt, och ska nu fortsätta med de lite svårare övningarna i *Journalisten i 8:an*.

Det är också bra att det står i lärarboken var i *Arena* man kan hitta olika texter och övningar. Jag är också mycket nöjd med att *Faktaboken* enbart innehåller just fakta och inspiration, och inga övningar. Mitt intryck är att eleverna nu läser en text mer förutsättningslöst när de inte omedelbart ser vilka frågor som följer.

